

Â

Felkerülte az orrtáke, valamint a bordák oldalán kivágtam/reszeltem a szárvázat süllyesztett palánk helyét, mely az első palánk felrakásánál lesz nagy segítség.

Â

Azt természetesen tudtam, hogy a plusz bordák átlában lesznek az ágyőny-lásoknak, de hogy kő helyen még az erőd bordákba is belezavar?! Ezért valószínűleg az ágyőablakkereteket a palánkozás elétt belevágtam.

Â

Ekkor elérkezett a tőli időszak, meg egy bordatőrös (szerencsére nem a hajás!), így a szokásos tőli faragás is megkezdődött. Gondolom a kőszlethez főmőntőtt figurákat adnak és a rajzok is elég elnagyoltak, de azért belevágtam.

Â

Az én "faragásom" amolyan kőzzel-lájjal módszerrel készült. A vőszakket rőscsavarhőz kőszletbő megkezdődött meg lehetett őlezni és a használatot is jól bírja.

Â

Kis turbómarókat is használtam a Proxonhoz. Ami a legjobban bejőtt, az a győmőjnttal felsőrt csiszolőfej, ami őgy mőködik, mint a csiszolőpapő-r és persze a fa nem nagyon koptatja. Őletem vőgőig hasznájlhatom!

Â

Itt látható a folyamat egy kicsit leegyszerűsítve: először kivágom a felrajzolt formát, majd vésővel kinagyolom a szinteket, ezután maróval, vésővel, a legvégén finom csiszolópapírral, gumikával kialakítom az alakot.

Â

Még jó, hogy megmenekítettem egy egyforintost, így látszik, hogy még 1:50-ben sem túl nagyok ezek a dőlékszögek.

Â

A tárfalakjai. Az emberbiztonság nem az erősségem, de bírom benne, hogy a kárpintzet és az aranyfestés rajta.

Â

A táfalakat belső vázalként a domborműve, ezzel is elszárazítottam egy darabig!

Â

Ez egy saját készítésű pantográf, azaz megoldás, melybe egy Proxon maróval lehet befogni. Ezt azért találtam ki, mert előzőleg sok egyforma faragás dőlékszöge volt, de ábrázolni nem akartam, legyen csak fából minden!

Â

Kifaragtam a mintát kétszeres nagyságban, ezt megoldom le a tapogatóval, amelynek mindig a maró kétszeresének lenni (ebben az esetben, amikor 1:2-ben kicsinyítjük)

Á

Itt dolgozik az ÁjtmÁrÁ' 1 mm-es gÁ¶mbmarÁ³. Alakul a forma! Kb. fÁ©l Á³ra egy alak elkÁ©szÁ-tÁ©se.

Á

Ez az eredmÁ©ny. TermÁ©szetesen mÁ©g rÁj kell dolgozni, mivel a marÁ³ rÁjdiuszokat hagy, tehÁjt ez csak egy nagyolÁjs, nagy segÁ-tsÁ©g, mert a mÁ©retek egyformÁjk Á©s a fÁ' formÁjk mÁjr adottak.

{mospagebreak title=2. rÁ©sz}

ElÁ©g rÁ©gen volt, mikor elkezdtem a Mordaunt Á©pÁ-tÁ©sÁ©t, illetve az Á©pÁ-tÁ©s elsÁ' rÁ©szÁ©nek megjelenÁ©se tÁ¶t Á©ve volt. TalÁjn mÁjr majdnem a â€žroncstemetÁ'beâ€• kerÁ¼lt a cikk. Sajnos kevesebb lett a szabadidÁ'm, valamint mÁjs projecteken dolgoztam (terasz pavilonnal, konyhaszekrÁ©ny, kocsibeÁ¶llÁ³, â€i), illetve lehet, hogy egy kicsit â€žalkotÁsi vÁjlsÁjgbaâ€• kerÁ¼ltem. EgyedÁ¼li makettes aktivitÁjsom a talÁjkozÁ³kon valÁ³ rÁ©szvÁ©tel volt Á©s a legutÁ³bbin rettenet rosszul Á©reztem magam, hogy a sok kÁ©sz Á©s fÁ©lkÁ©sz hajÁ³ kÁ¶zÁ© csak rumot tudtam vinni (azÁ©rt ennek is Á¶rÁ¼lte tÁ¶bbiek!). SzÁ³val ismÁ©t kikÁ¶ltÁ¶ztem a mÁ±helybe. LÁjtsÁ³lag nem sokat haladt a hajÁ³, de sok mindent elÁ'kÁ©szÁ-tette. Egy makettezÁ'tÁjrsunk szintÁ©n a Mordauntot kezdi Á©pÁ-teni Á©s egy kicsit meglepÁ'dve kÁ©rdezte, hogy mi az a sok mind amit elÁ' kellett kÁ©szÁ-tenem. Egy kicsit neki is szÁ³l ez a mÁjsodik rÁ©sz:

A palÁjnközÁjs miatt a bordÁjkat megsÁ±rÁ-tettem, ahogy azt elÁ'zÁ'leg mÁjr Á-rtam, de a tatnÁj ismÁ©t egy nagy Á±rrel talÁjkoztam. A kÁ©pen lÁjthatÁ³ az utolsÁ³ rÁ©tegeltlemez borda, ezutÁjn a tattÁ¼kÁ¶rig a rajz szerint a levegÁ'ben lÁ³gna a palÁjnk. EzÁ©rt â€žÁjcsoltamâ€• mÁ©g hozzáj egy tartÁ³szerkezetet, mely egyben a tattÁ¼krÁ¶t is biztonságosan fogja rÁ¶g. Emellett az alatta levÁ' Á-ves rÁ©szt is bordÁjsan oldottam meg.

A sÁ±rÁ±bb bodÁjzÁjs Á©s a nem tÁ¶ gondos megtervezÁ©se miatt tÁ¶bb helyen a bordÁjkhöz kerÁ¼ltek az ÁjgyÁ©nyÁ-lÁj ezÁ©rt, illetve az egyszeri palÁjnközÁjs miatt elÁ're beÁ©pÁ-tettem az ablakokat. Az ÁjrbÁ³cok alsÁ³ darabjait is elkÁ©szÁ-tette

beillesztetem, amíg még láttam a csatlakozási pontjait és be tudtam állítani, így ha arra kerül a sor, csak bekenem ragasztással és mehet a helyére.

Itt már lefestve jött a készítésnek az ügynyálak, valamint márgák fekete festet lapokat fogattam fel, ezek tartják majd az ügynyálakat.

A kritikus szemek biztosan észrevették, hogy több helyen csavart használtam, lehet, hogy triválent, de remélhetőleg lehőzta a fedélzet rögzített lemezt, illetve az ügynyálak márgáit fekete lemezt is így tettem fel, nem bízva a ragasztásban, mikor majd formát nyomom bele az ügynyálakat. Ennek a kápnak még az az érdekessége, hogy a kitűzők úgy tervezték meg, hogy egy darabban nem lehet betenni a fedélzet ezen részét, ezért hosszban is kellett osztanom, így tudtam befűzni a helyére.

A rabszolgáim is töl vagyok, ledaraboltam és megcsiszoltam az összes palántát és pallát, így nem is látszik soknak, pedig járt nálam napom ráment.

Ez a kis csiszológyszerkezetem: vastagsági és homlokcsiszológ egyben fűzőgáppal meghajtva. A tengedtem a palántákat így egyforma vastagok lettek és eltűntek a felszínyomok.

Én az első palánták! A tat alatti rész, mely minden irányban van. Eddig idegenkedtem a pillanatragasztás kellemesen családtag! Kánnal az órára a csészére rányomtam a palántákat a vben és már kész is volt! Látszik biztos a kátt, remélem így is marad!

képvetkezéskor!

Beakasztva a palánkot a ragasztás biztos nem engedi majd el, természetesen azért el kell majd hajlítani!

A fedélzeti deszkák tőrésének imitálására tőréslemezrel találkoztam, de próbáltam valami egyszerűbbet nem szerettem magamban annyi tőrésrelmet, hogy a deszkák fölére papírt ragasztgassak! Jól hangzott, hogy filccel hűzzem végig az íveket, ki is próbáltam és jó! Nézett ki az oldalaknál, de mikor a végeit festettem be, rajítottam, ez sem tetszik, mivel felszívja a festéket. Lehet, hogy más fajta fűrészlemez, vagy valamit nem jól csináltam!

Találtam itthon régi vastag tőrés ceruzákat, ezt hűztam végig az íveken, mivel egy kicsit raj is nyomtam, nem csúszta, hanem egy letörés is csinált.

Az orr-résznél le kellett állítani, mivel palánkozás után raj nem ferek hozzá; a fűrészlemez levél fedélzetet. Széles lett a ceruzás lemez.

A gomb raj megvan a kabáthoz! Időközben néha faragtam is.

Természetesen majd megkap egy festést, gondolom egész lesz az ísszekor.

Ezekután már tényleg a palánkokat is kénytelenek kezelni, az sem lesz től gyors menet, de remélem hamarabb fogok jelentkezni a folytatással.

{mospagebreak title=3. rész}

Az utóbbi időben elég lassan haladtam a hajással, ez abból is látszik, hogy majd két évvel ezelőtt jelentkeztem a pártos leírásával, de mint látni fogjátok, azért megint egy kicsit építettem a Mordaunt. Tehát a palánkokat kénytelenek kezelni, melyhez 7x2 mm-es kénytelenek leírta a leírásokat használtam és a Loctite pillanatragasztóval a mellett dőltettem. Ez jóval gyorsabb volt, mivel lényegesen gyorsabban haladtam, mint az előző hajással használt faragóval, bár drágább is!

Először a dőltés alatti palánkokat ragasztottam fel, ezzel adtam meg az aljzatot. Ez az a két világosabb palánk ami kénytelen leírta. Ja, igen, azt még nem mondtam, hogy a palánkokat szőnyeg szerint szétválogattam, hogy a pácolandó részeken hasonlóan sárga csatlakozások legyenek, a festett részeknek meg mindegy, hogy milyen árnyalatú legyen az a deszka.

Még csiszolás előtt is elég jó sikerült egy jó kénytelen kénytelen kénytelen. Persze az orr kénytelen nem lett ilyen szép, volt mit csiszolni és még a gy is maradtak részek, kisebb hibák. Azzal vigasztalom, hogy az eredmény sem lehetett kénytelen!

Megcsiszolva és kigittelve, pácolásra és festésre előkészítve.

Festés után már jás, ha stabilan le tudom tenni a hást, ezrt a szeszttem az illvnyit, nem bonyolítottam túl a csavarral a gerincbe ragz-tem, Á-gy nem tud elmozdulni a kásÁ-bbi munkafolyamatok alatt. Hogy egy kicsit elkÁlnÁljn, diÁval pÁcoltam, majd lelakkoztam.

Az a jás/rossz tulajdonsÁgom, hogy ha valamitÁl fÁlek, vagy nem tudom, hogyan csinÁljam, akkor fÁreteszem a dolgot, hogy beÁrjen. Most ez volt a pÁcolÁssal: szeszes vagy vizes pÁcot hasznÁljak? Mi lesz, ha az egÁsz eddigi munkÁmat tÁnkreteszem, mert foltos lesz? SzÁval egy teljesen máis tÁmÁval, az ablakokkal kezdtem el foglalkozni. Ezen is sokat filÁztam, Ás arra jutottam, hogy csak fÁbÁl kellene kivitelezni! Mivel gyakorlatilag egy fedÁzeti rÁcsot kell csinÁlnom, csak vÁkonyabb anyagbÁl Ás nem derÁkszáges ÁsszerakÁssal. Ezrt marÁssal Ás fÁrsÁszelÁssel kis fogazott csinÁljam, valamint kicsi lÁceket melyek belemennek a nÁtokba.

Az ablakkerethez kicsi T-lÁceket martam.

Mivel minden ablak máis mÁretÁ, illetve máis szÁgben Áll, egyszerÁen a rajzot vettem alapul, erre ragasztottam fel a fÁggÁleges lÁceket pillanatragasztÁval.

A nÁtokat tÁreszelÁvel a megfelelÁ szÁgre igazÁ-tottam, majd beleragasztottam a vÁ-zszintes lÁceket. MeglepÁ, hogy papÁ-rra ragasztott lÁcek milyen mereven Álltak, simÁjn lehetett reszelni, persze azrt â€žkÁnnyÁâ€• kÁzzel.

A T-lÁceket felragz-tve adtam meg a kÁlsÁ' formÁjÁjt.

LevÁlasztottam a papÁ-rrÁl Ás finoman addig csiszoltam, má-g a fÁggÁleges lÁcek egy sÁ-kba kerÁltek a vÁ-zszinte

Iáccokkal. A ragasztás olyan jól fogta, hogy csak egy helyen esett ki egy kis darab. Nem rossz arány 14 ablaknál.

A pácolás mindig árt, ágy az oldalzsebekkel folytattam. A kit instrucciójával ellentétben egy darabot faragtam csiszoltam ki. A nehézsége csak annyi, hogy minden oldala szárigben van vagy áves. Az áleket nem csináltam tákkátesre, mivel ezeken mindenhol d-sziácek lesznek.

Lefestve, ablakkal. Elfelejtettem az ablakoknál megemlíteni, hogy a festés után vékony plexi lapot ragasztottam az keret mögé, ágy igazi ávegezett hatása lett.

Még egy próbafestés is befejezte a pácolás elát. Azt próbáltam ki, hogy ha az arany festés eltt lenolajkencével a fát, mit viltotzat a kinzetén. A jobb oldalon íthatás kát d-sz kázzal az egyik be volt eresztve, a másik nem. Bőve fotón látszik káláknbség, ez csak a fényviszonyoknak kássháhet, a valóságban tákk egyforma lett. Ágy a lenolajkiláve!

A hosszú ázfekészálsás után olyan gyorsan lepácoltam a haját, hogy nem is készált fotás. Itt már a fehér maszkoltam, mivel az a tapasztalatom, hogy ecsettel nagyon rossz fehér festeni, ezért ezt fájtam, hogy szép homogén legyen.

Áos itt van bepácolva, lefestve! Végül rusztikus tály vizes pácot használtam. A felszársáds ellen a pácolás tábbszár (sokszor!) vizes ruhával benedvesítettem, száradás után 500-as csiszolópapárral lesimítottam. Egy idő után már nem szársádsátt, akkor jött a pác, kis labdaccsal felkenve.

Ismét az ablakok a tákkáknben. A ányeg, hogy a le-rás 3 mm vastag réteget lemezt á-r a tákkákn anyagának.

Örökösen el is készíttettem, majd rajzoltam, hogy még 100-as százzal sem tudom a tavóban rajzolni. Ezért csaláshoz folyamodtam és 2-es máanyaglapból rajzoltam és kis csavarokkal rajzoltam.

A felcsavarozás és ragasztás után bepálinkoztam. Szerintem így még szebb, mintha csak simán a ragasztott lemezre festem.

A fekete részeket is lefestettem, illetve a dőrtészek is felkerültek

Közben a fedélzet is alakulgat, a fedélzetek készíti homlokfelületéről még a faragott oroslátnak és az ajtó vasalásaihoz

A pácolt felületet lelakkoztam, így már a tettebb szá-ne van. Most itt tartok, végül látszik, hogy ebből mégiscsak hajás lesz!

{mospagebreak title=4.rés}

Folytattam a Mordaunt építését, mégpedig néhány apróságig elkészítéssel, mivel az előfedélzet rajzolására el kellett raknom a tényleges helyet és néhány ábrát, mert később ez szinte lehetetlen. A tényleges hely ábrázolása eset, mivel tulajdonképpen csak a komoly csőcső látszik, illetve a fedélzet alján belesve talán valami az elejéből. Mindezek ellenére amellet rajzoltam, hogy rendszeren megcsinálom. A komoly terítéket készíttettem és a zlemezből kivágtam, majd egy fa sablonon szeszeforrasztottam.

A tászhely testét fűzőkkel martam ki a táglalattal egyharmatt, majd a tetejét, a platnikat, ajtókat, pántokat, zárokat rázle alakítottam ki és ragasztottam a helyére.

Ezután festéssel feldobtam, bár szerintem jobban nézett ki előtte.

Következtek az ügyök. Azon ismét sokáig elmorfondóztam, hogy mivel készítek az ügyösöket. A zesztergőt gyorsan elvettem, mivel nem olyan jó a kis esztergőpém, hogy a profilok nyomásait kibírja, még sokáig tartott volna. Opció volt az íntés is, de ehhez semmim nem volt, valamint réges-régen szerszámok koromban sokszor íntettem, és mindig gond volt a kifolyással, levegővel, no meg nem is igazán szerettem. Valamikor sok évvel ezelőtt Bácskáscsabán, a makett kiállításán egy idős bácsi bemutatta a pantográf esztergőjét, melynek az az volt, hogy nem íl kással, hanem kicsi maróval forgácsolt, éppen kőtárfogás szegekre volt beállítva. Pantográf van, így csak egy forgatászerkezetet kellett csinálnom, melyet egy varrógépmotorral hajtottam meg.

Kétszeres kárvonalmintát készíttettem rétegelt lemezből, talán jobb lett volna valami szávsabb anyagból, de végül kibírta azt a pár darabot.

Az eredmény meglepően jó lett, és igen gyorsan haladtam vele. Az persze tény, hogy minden fordulat csőcsra volt járva, még így is meg kellett csiszolni egy kicsit.

Ha már a teljes ügyösöket megsztergőttem és benne voltam, megcsináltam a főt ügyöket is, melyek a alsó fedőlapok egy csapalással vannak behelyezve a már előre (még palánkozás előtt) beragasztott homloklapokba.

Lefestettem űket, a fa egyenetlenségé miatt (lehet, hogy jobban meg kellett volna csiszolni?!) egészen űntvűny kinéű lett.

Ezűűn az űgyűkocsik alkatrészeit készűtettem el: fűrtam, martam, esztergűltem, csiszoltam, szűval ezekben volt mindenűle munkafolyamat, jű kis szűrakoűs volt.

A rűz alkatrészek kűvetkeztek: szemek, karikűk, űgyűcsű lefogatű bilincsek. Itt megmutatok egy nagyon egyszerű trűkkűt, biztos sokan ismerik, de talűn van, akinek űj lesz. A szemek készű-tűsűhez 0,4 mm-es rűz drűtot hasznű, melyet tűbberes vezetűkbűl hűztam ki. Persze ez ilyenkor elűg gűrbe szokott lenni, fűleg, hogy elűg lűgy is.

Kűt sima, sű-k lapra van szűksűg, jelen esetben kűszűrűlt acűlap, de ilyen vűkony anyaghoz kűt vastagabb rű lemez is elűg lehet. A kűt lap kűzű tessűk a drűtot űs a felsűlapot fel-le tologatjuk, kűzben egyre jobban űsszenyomjuk, gyakorlatilag mintha nudlit készű-tenűnk.

Az eredműny egy teljesen egyenes huzal lesz. Ne tűvessen meg benneteket, hogy a fotűn ilyen csavartnak lűtszik, ez a valűsűgban nem ennyire durva, csak felerűsű-ti valami fűnyhatűs.

Egy része a szemeknek meghajlító, az ¼vegecskákban a karikák, valamint egy ¼veg fegyverbarnító folyadék. Ezt vettem, hogy ne kelljen a sok kis apró rész alkatrészt festeni, de nem teljesen úgy jött össze, ahogy szerettem volna. Ugyanis a szemeket és karikat össze szoktam forrasztani, mert ezek a rész huzalok olyan lágyak, hogy beszereléskor egy kicsit jobban meghőzva a képletet, azonnal deformálódnak. Viszont kiderült, bár a rezet szépen megszereli, de a forrasztást nem sítáti, sőt valamilyen trutyi keletkezik rajta.

Tehát maradt a festés.

Nem bírtam ki, mellé raktam egy gerenda fogpiszkálót, hogy látszódjanak a rétek.

Nem tagadhatom meg a szerzőimköszönetemért, terveztem egy kivágás szerzőmot az ajtó és ajtónyílás pántjaihoz, mivel ezekben is kell egy pár darab.

Felszereltem a marógépre, melyet egy próska-t használtam. Szerencsére a 0,2 mm-es rézlemez kivágásához kell tő nagy erő, így nem szaggattam szét a gépet. Bejelölgettem a lámpákat és kőzzel adagoltam a lemezt.

Az eredmény, szép egyforma pántok.

Gyorsan fel is raktam pörtyűt a fedélzeti ajtókra. A szálléteket domborúval imittam.

Ezeket a kis rőzlemezeket használtam az űgyűcsővek lefogató bilincséhez is, ha márt ott voltak és megfelelő szőlességűek voltak, legalább nem kellett kővel ezét rezet vagdálnom.

A bilincseket márt nem festetem, hanem a barna-tő folyadéket használtam. Annyi problémája volt, hogy száradás utól világos rőteg (gondolom valami oxidáciő) keletkezett rajta (jobb oldali űgyű). Mivel a fegyvert is őt kell őrtőni olajjal, ezt is megtőrtőtem egy olajos őtisztőval, ő-gy teljesen őtő lett (bal oldali űgyű).

ő-gy ősszeőlt a fegyverzenő. Tovőbbő szabad a pőlya az előfedélzet felrakősa!